

معافیت مالیاتی سینماگران

کد موضوعی: ۲۷۰

شماره مسلسل: ۱۲۶۷۴

آبان ماه ۱۳۹۱

دفتر: مطالعات فرهنگی

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۲.....	مقدمه
۳.....	۱. معافیت مالیاتی.....
۴.....	۲. معافیت مالیاتی در حوزه فرهنگ.....
۵.....	۳. معافیت مالیاتی سینماگران.....
۹.....	۴. اظهار نظر کارشناسی در خصوص درخواست خانه سینما از مرکز پژوهش‌های مجلس.....
۱۲.....	نتیجه‌گیری.....
۱۲.....	منابع و مآخذ.....

معافیت مالیاتی سینماگران

چکیده

گروهی از دینفعان مالیاتی «خانه سینما» و «شورای عالی تهیه‌کنندگان سینمای ایران» درخواست حذف یا اصلاح دو شرط مندرج در مواد (۱۵) و (۱۶) آیین‌نامه اجرایی موضوع تبصره «۳» ماده (۱۳۹) اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۸۱/۱۲/۷ هیئت دولت مبنی بر تسلیم به‌موقع اظهارنامه و ترازنامه حساب، سود و زیان و کسر پرداخت مالیات اشخاص ثالث را کرده‌اند. به‌طور خلاصه دو رویکرد راجع به این موضوع وجود دارد. رویکرد اول مبنی بر آن است که داشتن مجوز فعالیت فرهنگی یا هنری از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مصرح در بند «ل» ماده (۱۳۹) قانون تنها شرط برخورداری از معافیت مالیاتی بوده و مشروط کردن برخورداری از معافیت مالیاتی به شروط دیگر مغایر قانون است و باید از طریق دیوان عدالت اداری ابطال شود.

رویکرد دوم مبنی بر آن است که از یک‌سو بند «ل» ماده (۱۳۹) اصلاحی قانون، به معافیت اشخاص از انجام سایر تکالیف مقرر در قانون اشاره‌ای نکرده است، لذا همه تکالیف مقرر در قانون برعهده سینماگران خواهد بود. از سوی دیگر تکالیف مندرج در مواد (۱۵) و (۱۶) آیین‌نامه مزبور عیناً در جای‌جای قانون مالیات‌های مستقیم از جمله تبصره ماده (۱۹۳) آن قانون پیش‌بینی شده است. تبصره «۲» ماده (۱۱۹) قانون برنامه پنجم نیز بر این موضوع تأکید دارد که تسلیم اظهارنامه مالیاتی

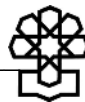
در موعد مقرر شرط برخورداری از هرگونه معافیت مالیاتی است.

نتایج بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که مغایرتی میان آیین‌نامه اجرایی و قانون وجود ندارد و اجرای دقیق قانون مستلزم وجود مواد (۱۵) و (۱۶) آیین‌نامه اجرایی است که به‌صورت هوشمندانه و دقیق پیش‌بینی شده و قانون برنامه پنجم نیز بر آن تأکید دارد.

مقدمه

ذینفعان مالیاتی «خانه سینما» و «شورای عالی تهیه‌کنندگان سینمای ایران» در نامه‌ای درخواست حذف یا اصلاح بندهای «۱۵» و «۱۶» آیین‌نامه اجرایی موضوع تبصره «۳» ماده (۱۳۹) اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۸۱/۱۲/۷ هیئت دولت - که به‌زعم ایشان عملاً فراتر از قانون مصوب مجلس و متناقض با روح معافیت اعطا شده به جامعه فرهنگی، هنری و مطبوعاتی کشور عمل می‌کند را دارند، این امر پرداختن به اصل معافیت‌های مالیاتی و خصوصاً معافیت مالیاتی حوزه فرهنگ و به‌ویژه سینماگران را ضروری می‌سازد. بنابراین در نوشتار حاضر که حاوی دیدگاه دفتر فرهنگی مرکز پژوهش‌ها به مسئله مذکور است به‌ترتیب به مقوله‌های زیر پرداخته شده است:

۱. معافیت مالیاتی،
۲. معافیت مالیاتی فعالیت‌های فرهنگی،
۳. معافیت مالیاتی فعالیت‌های سینمایی،
۴. اظهارنظر کارشناسی درخصوص درخواست خانه سینما از مرکز پژوهش‌های مجلس.

۱. معافیت مالیاتی

مالیات یکی از اصلی‌ترین ابزارهای دولت برای اعمال سیاست‌های اقتصادی کشور است. در این روش برقراری مالیات یا معافیت مالیاتی با هدف‌های مستقیم و غیرمستقیم صورت می‌گیرد. که توسط آن بخشی از سیاست‌های دولت به اجرا درمی‌آید. از جمله هدف‌های دولت که با معافیت مالیاتی در زمینه‌های مختلف دنبال می‌شود عبارت است از:

۱. تأمین حداقل معیشت و زندگی (با معافیت حداقل دستمزد و درآمد از مالیات مواد (۸۴)، (۹۱) و (۱۰۱) قانون مالیات‌های مستقیم).

۲. جذب سرمایه و اشتغال بیشتر به یک بخش اقتصادی خاص (معافیت مالیاتی درآمد کشاورزی، دامپروری، دامداری، پرورش ماهی و زنبور عسل، نوغان‌داری و... موضوع ماده (۸۱) قانون مالیات‌های مستقیم).

۳. جذب سرمایه و نیروی کار به مناطق خاص با معافیت مالیاتی برای آن مناطق (مطابق اصلاحیه ماده (۱۳) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۸۸/۳/۶ مجلس شورای اسلامی همه سرمایه‌گذاران، شرکت‌ها و فعالان اقتصادی که از این تاریخ در هر کدام از مناطق آزاد ۶گانه کیش، قشم، چابهار، اروند، ارس و انزلی شروع به فعالیت کنند به مدت ۲۰ سال از پرداخت هرگونه مالیات معاف خواهند بود).

۴. ایجاد امکان فعالیت در زمینه‌هایی که دارای سود کمی هستند نظیر امور فرهنگی^۱ (بند «ل» ماده (۱۳۹) قانون مالیات‌های مستقیم).

۱. لطفعلی، بخشی، آشنایی با مالیه عمومی، نشر اقتصاد خرد، ۱۳۸۹.

۵. جذب سرمایه از طریق معافیت مالیاتی بر مصرف (از طریق معافیت از مالیات بر ارزش‌افزوده^۱ که عمده‌ترین موارد آن در ماده (۱۲) قانون مالیات بر ارزش‌افزوده پیش‌بینی شده و عرضه کالا و ارائه خدمات و همچنین واردات آنها حسب مورد در ۱۷ بند از پرداخت مالیات معاف می‌باشند).

۲. معافیت مالیاتی در حوزه فرهنگ

نظر اقتصاددانان کلاسیک بر بی‌طرفی مالیات‌ها بود آنها می‌گفتند مالیات‌ها نباید به وسیله‌ای برای پیشبرد اهداف اقتصادی یا سیاسی دولت‌ها تبدیل شود. اما امروزه دیگر مالیات تنها وسیله درآمدزایی برای دولت نیست، بلکه ابزاری برای اعمال اقتصاد ارشادی است و دولت‌ها با وضع مالیات زیاد برای بخش‌هایی که قصد محدود کردن فعالیت افراد را در آن بخش دارند سرمایه‌گذاران را به سوی فعالیت‌هایی سوق می‌دهند که دارای مالیات کمتری است یا معاف است و آنها فعالیت‌هایی هستند که با سیاست‌های اقتصادی و حتی فرهنگی دولت همسو هستند. مثلاً دولت با اعمال مالیات سنگین بر سیگار یا کالاهای لوکس و در مقابل اعمال تخفیف یا معافیت مالیاتی در بخش‌های مطبوعات و چاپ و نشر کتاب، آن بخش را محدود و این بخش را تشویق می‌کند، یا با اعمال اقتصاد ارشادی از طریق مالیات تورم را مهار می‌کند.^۲

برای نمونه دولت فرانسه در بخش انتشارات برای حمایت از نشر کتاب، قانون

1. Value Added Tax (Vat)

۲. حقوق مالی و مالیه عمومی، تألیف ابوالفضل رنجبری و علی بادامچی، مجمع علمی فرهنگی مجد، چاپ نهم، ۱۳۸۷.

تثبیت قیمت‌های کتاب را طرح می‌کند. به طوری که در مرکز و دورافتاده‌ترین نقطه قیمت یک محصول یکسان باشد. در آلمان درحالی که مالیات بر ارزش افزوده صنعت نشر ۱۹ درصد است در مورد کتاب حداکثر ۵ درصد پیش‌بینی شده است.^۱ در نظام حقوقی ایران مطابق بند «ل» ماده (۱۳۹) قانون مالیات‌های مستقیم فعالیت‌های انتشاراتی و مطبوعاتی، فرهنگی و هنری که به‌موجب مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی انجام می‌شود از پرداخت مالیات معاف می‌باشد.

۳. معافیت مالیاتی سینماگران

به‌طور کلی باید توجه داشت که هر شخصی که درآمد دارد باید مالیات بپردازد و پرداخت مالیات خصوصاً از طرف سینماگران که الگوی سایر اقدشار جامعه هستند باید موجب مباحثات و افتخار باشد و نه اینکه به‌مثابه یک نوع باج دادن و اخاذی تصور شود، زیرا پرداخت مالیات فی‌نفسه یک نوع مشارکت در سرنوشت اجتماعی محسوب شده و تأمین منابع مالی پیشرفت کشور را به‌دنبال خواهد داشت، اهمیت این امر در مورد سینماگران به جهت تأثیرگذاری ایشان مضاعف خواهد بود.

البته باید اذعان کرد که در صنف سینما میزان درآمد اشخاص یکسان نیست و طیف وسیعی از درآمدها وجود دارد به طوری که افراد معدودی از درآمد بسیار بالا برخوردارند و در کنار آنها افرادی هستند که از حداقل درآمد نیز محرومند و وضعیت درآمدی مناسبی ندارند، اما این موضوع به معنای عدم رعایت شرایط قانونی

۱. گفتگو با آقای مرادزاده، کارشناس امور مالیاتی.

امور مالیاتی ایشان نخواهد بود.

درباره معافیت مالیاتی سینماگران دلایلی ذکر شده است:

الف) اینکه این فعالیت‌ها سودآور نیست و اگر فعالیت سودآور نباشد عملاً اخذ مالیات از آن منتفی خواهد بود.

در بررسی این دیدگاه باید گفت اولاً مالیات لزوماً به سود تعلق نمی‌گیرد، بلکه به اصل درآمد نیز تعلق می‌گیرد و مالیات بر درآمد املاک، مالیات بر درآمد حقوق و مالیات بر درآمد مشاغل از این قسم است. ثانیاً این‌طور نیست که هر فعالیت سودآور نیست باید حمایت شود، قاعداً اگر فعالیت سودآور نباشد تعطیل می‌شود و موضوع حمایت^۱ از یک فعالیت زمانی صورت می‌گیرد که اولاً در راستای تقویت ارزش‌های نظام سیاسی باشد (شرط لازم) و اینکه این فعالیت بدون حمایت دولت توانایی ادامه حیات و فعالیت را نداشته باشد (شرط کافی).

ب) اختصاص ممیز مالیاتی برای این حوزه با توجه به پایین بودن گردش مالی آن و براساس منطق هزینه - فایده^۲ برای دولت به صرفه و بهینه نیست (البته این موضوع را آمارها باید نشان دهد).

ج) اینکه اخذ مالیات موجب بالا رفتن قیمت تمام شده کالاهای فرهنگی شده و این امر در نهایت یا موجب کاهش مصرف کالاهای فرهنگی در سبد مصرفی خانوارها خواهد شد (به‌طوری که مصرف محصولات از اولویت خارج شود) و یا زمینه تکثیر غیرمجاز و قاچاق این محصولات فراهم خواهد آمد.

1. Incubatory

2. Cost- Benefit

البته این امر نیز با برخی تدابیر مانند آنچه در ماده (۱۲) قانون مالیات بر ارزش افزوده برای کتاب و مطبوعات پیش‌بینی شده قابل کنترل است.

در اینجا نحوه اختصاص یافتن معافیت (مکانیسم‌های حمایت) مانند دوره‌ای بودن یا معافیت تا سقف معین درآمدی و یا درصددندی معافیت اشخاصی که گرداگرد یک فعالیت درآمد کسب می‌کنند نیز می‌تواند مطرح گردد.

پیشینه قوانین مالیاتی نشان می‌دهد که ماده (۱۳۲) قانون مالیات‌های مستقیم قبل از اصلاحیه سال ۱۳۸۰ معافیت مالیاتی فعالیت‌های فرهنگی و هنری را نه از نوع مطلق بلکه از نوع ادواری قلمداد کرده بود.^۱ در «بند «ل» ماده (۱۳۹)» پس از اصلاحیه سال ۱۳۸۰ معافیت‌های مالیاتی حوزه فعالیت‌های فرهنگی دارای مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را ظاهراً غیرزمانمند و مطلق اعلام کرده است این بند اشعار می‌دارد که:

فعالیت‌های انتشاراتی و مطبوعاتی، فرهنگی و هنری که به‌موجب مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی انجام می‌شود از پرداخت مالیات معاف می‌باشد.

درخصوص این ماده دو برداشت وجود دارد:

۱-۳. برداشت اول: (دیدگاه سینماگران) بر آن است که ارائه اظهارنامه مالیاتی از

لوازم معافیت ادواری بوده و چون اصل معافیت ادواری به معافیت مطلق تبدیل شده است

---

۱. تبصره «۶» ماده (۱۳۲) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۶۶: مراکز فرهنگی و هنری اعم از مراکز و مؤسسات امور فیلم‌سازی و سینماها، تماشاخانه‌ها، مؤسسات دوبلاژ و فیلمبرداری، آموزش تئاتر و موسیقی و خطاطی و نقاشی، مجسمه‌سازی که دارای پروانه فعالیت و یا تأسیس از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌باشند از تاریخ شروع فعالیت برای مدت پنج سال از پرداخت مالیات معاف می‌باشند و اگر در مناطق محروم واقع باشند این مدت به ۸ سال افزایش می‌یابد حکم این تبصره شامل مراکز نشر کتاب، مجله و روزنامه که دارای مجوز نشر از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هستند نسبت به درآمد حاصل از انتشار مرتبط نیز است.

پس الزام مؤسسات فرهنگی به ارائه اظهارنامه برای استفاده از معافیت نیز به تبع ملغی شده است. مطابق بند «ل» ماده (۱۳۹) ق.م.م. داشتن مجوز فعالیت فرهنگی یا هنری از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تنها شرط برخورداری از معافیت مالیاتی است. پس مشروط کردن برخورداری از معافیت به شروط دیگری مثل ارائه اظهارنامه مازاد بر نص صریح قانون فوق، مغایر قانون بوده و باید از طریق دیوان عدالت اداری ابطال شود.

۲-۳. دیدگاه دوم: با این استدلال که ارائه اظهارنامه فقط مربوط به معافیت‌های ادواری نیست و اعم از آنها و معافیت‌های دائمی است بر این دیدگاه است که اگرچه در بند «ل» ارائه اظهارنامه و دیگر ضوابط به‌عنوان شرط بهره‌مندی از معافیت مالیاتی فرهنگی اشاره نشده است، اما این الزام در تبصره «۲» ماده (۱۱۹) قانون برنامه پنج‌ساله پنجم آمده است که تسلیم اظهارنامه مالیاتی در موعد مقرر شرط برخورداری از هرگونه معافیت است بنابراین بندهای «۱۵» و «۱۶» آیین‌نامه اجرایی تبصره «۳» ماده (۱۳۹) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۸۱/۱۲/۷ کاملاً مطابق مَرَّ قانون و لازم‌الاجراست، در این بندها دو شرط آمده است:

۱. تسلیم به‌موقع اظهارنامه و ترازنامه و حساب سود و زیان،

۲. کسر و پرداخت مالیات اشخاص ثالث.

۴. اظهار نظر کارشناسی در خصوص درخواست خانه سینما از مرکز پژوهش‌های مجلس

۴-۱. نظر کارشناسی در خصوص شرط تسلیم به موقع اظهارنامه و

ترازنامه و حساب سود و زیان

مطابق تبصره «۲» ماده (۱۱۹) قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ تسلیم اظهارنامه مالیاتی در موعد مقرر شرط برخورداری از هرگونه معافیت مالیاتی است از این رو تکلیف سینماگران نسبت به این شرط از تاریخ لازم‌الاجرا شدن قانون برنامه پنجم یعنی سال جاری مالی روشن است و از این پس در صورتی از معافیت برخوردار خواهند بود که اظهارنامه مالیاتی خود را در موعد مقرر تسلیم کنند. بنابراین آیین‌نامه مغایرتی با قانون ندارد.

اما در مورد ماسبق دو استدلال برای مشروط بودن معافیت در صورت تسلیم اظهارنامه قابل طرح است:

استدلال یکم (قانونی) - به صراحت تبصره ماده (۱۹۳) ق.م.م.^۱ عدم تسلیم اظهارنامه و ترازنامه و حساب سود و زیان در دوره معافیت موجب عدم استفاده از معافیت مقرر در سال مربوط خواهد شد. از این رو تسلیم اظهارنامه موضوعی نیست که صرفاً در آیین‌نامه فوق‌الذکر به آن اشاره شده باشد و با حذف بند «۱۵» آن، موضوع منتفی شود، بلکه در متن قانون به‌عنوان یک تکلیف قانونی برای مؤدیان

۱. تبصره ماده (۱۹۳) قانون مالیات‌های مستقیم: عدم تسلیم اظهارنامه و ترازنامه و حساب سود و زیان در دوره معافیت موجب عدم استفاده از معافیت مقرر در سال مربوط خواهد شد.

مالیاتی پیش‌بینی شده است.

استدلال دوم (ماهوی) - اساساً دو نوع معافیت وجود دارد، **معافیت تام** که به شخص تعلق می‌گیرد مانند معافیت مؤسسه‌های خیریه و عام‌المنفعه و نهادهای انقلابی و معافیتی که به منابع حاصله تعلق می‌گیرد مانند معافیت بند «ل» ماده (۱۳۹) بنابراین در قسم اخیر، خود شخص معاف نیست، لکن منابع درآمدی حاصل از فعالیت خاص فرهنگی اشخاص از پرداخت مالیات معاف است. بدیهی است که در این‌گونه موارد تمییز منابع درآمدی حاصل از فعالیت‌های تجاری شخصی با فعالیت‌های فرهنگی و هنری فقط از طریق دفاتر و حساب سود و زیان و تسلیم اظهارنامه آنها ممکن خواهد بود این مهم برای حفظ اسرار تجاری و حریم خصوصی این قبیل اشخاص نیز حائز اهمیت است تا مرزی میان فعالیت‌های تجاری و فرهنگی آنان نیز وجود داشته باشد. به عبارت دیگر لازمه احراز این شرط که آیا درآمد مؤدی محصول امور تجاری شخصی یا محصول فعالیت‌های فرهنگی و هنری بوده است ارائه اظهارنامه می‌باشد. بنابراین حتی اگر چنین شرطی در آیین‌نامه نبود لازم می‌بود تا با اضافه کردن آن به آیین‌نامه خلأ اجرایی دقیق قانون مالیات‌های مستقیم برطرف گردد نه اینکه عده‌ای به دنبال حذف این ماده به بهانه مخالفت آن با قانون باشند.

۲-۴. نظر کارشناسی در خصوص شرط پرداخت مالیات اشخاص ثالث

در مورد مالیات تکلیفی اشخاص ثالث باید توجه داشت که این افراد به‌طور مطلق مشمول معافیت نیستند، بنابراین ممکن است فعالیت هنری سینماگر به دلیل داشتن

شرایط، معاف از مالیات باشد اما اشخاص حقیقی یا حقوقی طرف قرارداد او معافیت مالیاتی نداشته باشد. این موضوع به صراحت در ماده (۱۰۴) ق.م.م. درج شده است و کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، شهرداری‌ها و کلیه اشخاص حقوقی مکلف شده‌اند در هر مورد که بابت فهرستی از فعالیت‌ها حتی نویسندگی، تألیف و تصنیف و... وجوهی را پرداخت می‌کنند پنج درصد آن را به‌عنوان علی‌الحساب مالیات مؤدی (دریافت‌کنندگان وجوه) کسر و ظرف ۳۰ روز به حساب تعیین شده از طرف سازمان امور مالیاتی کشور واریز و رسید آن را به مؤدی تسلیم کنند. البته در تبصره «۲» ماده (۱۰۴) ق.م.م. آمده است که در مواردی که منابع درآمد مذکور در این ماده کلاً از پرداخت مالیات معاف باشد کسر علی‌الحساب مالیات به شرح فوق به شرط استعلام قبلی و کسب نظر اداره امور مالیاتی محل منتفی است بنابراین شرط مذکور در حقیقت در متن ماده (۱۰۴) ق.م.م. آمده است و حذف ماده (۱۵) آیین‌نامه اجرایی بلااثر است.

۳-۴. معافیت مالیاتی سینماگران در اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم

در اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم که هم‌اکنون یک فوریت آن در مجلس تصویب شده است. به‌منظور افزایش شفافیت اقتصادی و جلوگیری از فرار مالیاتی، همه دستگاه‌ها، نهادها، شرکت‌ها و شخصیت‌های حقوقی موظف به ارائه اظهارنامه مالیاتی شده‌اند و از تاریخ تصویب این قانون همه موظف هستند اظهارنامه مالیاتی ارائه نمایند با این تفاوت که نرخ مالیات برای برخی از شخصیت‌های حقوقی و فعالیت‌ها «صفر» در نظر گرفته خواهد شد که فعالیت‌های سینمایی نیز از این جمله‌اند.

نتیجه‌گیری

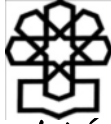
در مجموع تکالیف مصرح در ماده (۱۵) آیین‌نامه اجرایی موضوع تبصره «۳» ماده (۱۳۹) اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۸۱/۱۲/۷ هیئت دولت و رعایت شرط ارائه به موقع اظهارنامه و ترازنامه و حساب سود و زیان برای بهره‌مندی از فعالیت مالیاتی بدیهی بوده و درج و عدم درج آن در آیین‌نامه تأثیری بر الزامی بودن آن ندارد، زیرا از یکسو در متن ماده (۱۳۹) اصلاحی ق.م.م. اشاره‌ای به معافیت اشخاص موضوع آن ماده از انجام سایر تکالیف مقرر در قانون نشده است، لذا تمامی تکالیف مقرر در قانون برعهده مؤدیان موضوع ماده (۱۳۹) نیز خواهد بود. همچنین قانونگذار به جهت اهمیت موضوع مجدداً در تبصره «۲» ذیل ماده (۱۱۹) قانون برنامه پنجم بر این موضوع تأکید کرده است. در نتیجه مغایرتی میان آیین‌نامه و قانون مشاهده نمی‌شود و بلکه اجرای دقیق قانون مستلزم وجود مواد (۱۵) و (۱۶) آیین‌نامه اجرایی است که به صورت هوشمندانه و کارشناسانه‌ای در آن مندرج شده است.

منابع و مآخذ

۱. مجموعه قوانین مالیات‌های مستقیم به اهتمام غلامحسین دوانی، انتشارات کیومرث، چاپ بیستم، ۱۳۸۹.
۲. رنجبری، ابوالفضل و علی، بادامچی. حقوق مالی و مالیه عمومی، مجمع علمی و فرهنگی مجد، چاپ نهم، ۱۳۸۷.
۳. مجموعه قوانین مالیاتی، گردآورنده غلامرضا کرمی (کارشناس مالیاتی)، انتشارات فرهنگی نوین، چاپ دوم، ۱۳۷۹.

۴. مشروح مذاکرات مجلس شورای اسلامی، اداره تدوین مذاکرات مجلس شورای اسلامی، دوره ششم، اجلاسیه دوم، ۱۳۸۰.
۵. قانون مالیات‌های مستقیم، دانشکده امور اقتصادی، اردیبهشت‌ماه ۱۳۷۹.
۶. لطفعلی، بخشی. آشنایی با مالیه عمومی، نشر اقتصاد فردا، ۱۳۸۹.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۲۶۷۴

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: معافیت مالیاتی سینماگران

نام دفتر: مطالعات فرهنگی (گروه رسانه)

تهیه و تدوین: سیدعلی محسنیان

همکار: مهدی ادیبان

مدیر مطالعه: علی جعفری

ناظر علمی: سینا کلهر

متقاضی: معاونت اجتماعی - فرهنگی

ویراستار ادبی: فرزاد جعفری

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۹۱/۸/۳۰